

Abide Abbas Nesrin (Ujgursko)

Abide Abbas Nesrin je ujgurská básnířka, žijící od roku 2017 v Istanbulu. Je jednou z nejznámějších ujgurských exilových básnířek a pracuje jako učitelka mateřského jazyka. Pochází z Wätänu („Vlasti“; Východní Turkestán), jak Ujgurové nazývají svoji domovinu, spíš než by přijali čínský název Sin-ťiang. Jako příslušnice etnicky a nábožensky perzekvované skupiny musela emigrovat, její vrstevníci skončili v čínských převýchovných pracovních táborech. Její sbírku *Turna (Jeřáb)* vydalo v roce 2020 istanbulské nakladatelství Erguvan.

výběr z poezie

Rozhodnutí

Ach hromy dunící mi v krvi
Ach stmívání uvízlá mi v hrdle
Ach slunce obíhající kolem dokola
Ach verše napsané i nenapsané
Je jedna cesta co rodí rozloučení
A zemřít nechá shledání
To na ní se toužím rozplynout

duben 2020

Miluji tě

Přísahám na své mozoly
Přísahám na naděje, které bělí rty
Přísahám na svou duši, která se nemůže vynořit
Přísahám na rána, kdy tu nejsi
I když proměníš se v zeď tě budu cítit
I v kapse ptáka tě budu cítit
I když se znovu narodíš jako had tě budu milovat

duben 2020

Kdo

Kdo zapamatuje si závan pocitu prchavý jako plácnutí křídel?

Kdo vůni zapamatuje si rok za rokem?

Kdo chuť nepolkne ale na jazyku ji navždy uchová?

Kdo melodii nechá zazní zas a znovu?

Kdo opije se hlasem místo vína?

Kdo touhou napůl zhynul

Aby pro shledání zůstal živ?

*

Miloval tě nevědomky

Miloval tě vědomě

Miloval tě potom co tě poznal

Miloval tě dřímajíc

Miloval tě tvrdě spíc

Miloval tě procitnuvši

Pro tvé bláznovství

Pro tvou nenormálnost

Kdo miloval tě?

16. červen 2025

Odkud to mám vědět?

Jak mám vyjádřit zároveň nic a všechno?
Když mi na nové slovo třicet dva písmen nestačí!
Copak není nějaký jazyk, kterým se dá mluvit?
Vždyť ani ten neumím.

Co to vlastně všechno znamená?
Na čem záleží?

Byla bych bláhová chtít měřit a vážit

Jak jen pojmenovat

To, co nelze změřit

Co je větší než známá slova, která jsou mi malá?

Neviditelní

ChatGPT? Duše? Duch? Anděl?

Žádná skutečnost není hlubší a temnější

Než tenhle neskutečný pocit

*

Zmučená procítěním celého života naplno všemi nervy,

Plakala jsem nad bezvýchodností,

Okamžiky jsem počítala v sekundy, minuty, hodiny, dny, měsíce, roky,

Vzdychajíc

Snad na celém světě jsou tři časy

Právě teď ale nedokážu myslet na potom

Ani doteď jsem nežila

*

Co se to stalo?

Co se se mnou děje teď?

Co se mnou bude dál?

Tlukot srdce mi zní v uších,

Nohy a ruce se mi třesou,

Ústy nedokážu promluvit

Připadám si jako ve snu

Ale je to skutečnost, ucítila jsem závan svého parfému

*

Úzkosti vyřčené i nevyřčené – nejsou jako jsem se bála

Myslela jsem si to

Všechno je stejné jako předtím

Jako maso upečené do křupava

Jehož chuť trvá jemná a sladká

Jsem sice člověk, ale jak mám tohle všechno vědět?

Ten den

Jestli shledání nejvzácnější nezdaří se
Jestli milenci se nepotkají
Nechám ten den oči otevřené
Kvůli jedinému pohledu na tvou jasnou tvář

Zatlačíš mi aspoň oči
Rukou, za niž jsem tě nikdy nedržela?
Tvé slzy skanou na mé rty
V samotě plné tvé nepřítomnosti.

2019

Lásko s tebou se měním v tebe

Oči tvé potáhly se podzimem?
Těžší, než že ty nejsi se mnou je, že já nejsem s tebou
Tvé mlčení se tyčí jako hora, vejde se ti do srdce?
Kousky obzoru opadávají ti z těla
Jsi rozprášen po svinutých cestách?
Pokud to, co žiješ je sen
A to, o čem sníš je skutečnost
S rukou na hrudi, jako když sloužíš vlasti,
Modromodré srdce, zdá se ti jako tvé nevlastní?

*

Byl jsi pohádka
Koně ženeš tryskem po mém nitru
Stala jsem se zločinem
To kvůli mně tě pověsili
Jestli dívka vystoupí z mých veršů
Buď si jist, že jsem to já
Jestli však nějaká jiná přijde
Věř, že to jsem zase já
Možná, že už je mě v tobě plno
Ale kromě naplnění pocítíš i prázdnotu
V té prázdnotě nějakou jinou uvidíš
A v té jiné spatříš zas mě
S tebou se měním v tebe

2020

Marnost

Smutek nezarmoutí
Radost nepotěší
Utrpení netrápí
Lhostejnosti záleží
Vřelost nezahřeje
Vztek nerozčílí
Překvapení nezaráží
City uschly jako větve stromu
Nervy umdlely
Uši neslyší
Oči nevidí
Nos necítí
Jazyk chuť nerozezná
Mozek nedokáže myslet
Srdce nedokáže cítit
Ani neví že jsou
Život se nedá prožít
Ve smrti se neumírá
Dítě svoje dětství
Mladý mládí
Starý stáří
Žena ženskost
Muž mužnost svou nepocítí
Zkolaboval systém
Prožívání
Identity
Sami sobě nerozumějí
Mimo provoz

Úplnost ztráty

Naděje ani sny
Ani city nepřichází
Každou noc všude kolem zázrak vyhlížím
Zrozeno trvá dokonalé nebytí

Smrt květiny

Neudivuje mě, že si mě všichni zamilovali
Bezradnost se stala zvykem
Slova se kouskují na stránky
A pravidla se drolí, když zázraky se s praskotem rozhořívají
Záře očí slepne
V trojúhelníku života jsem se zadívala na divokou květinu
Rozptýlila jsem se po obloze
Nebo se změnila v neslyšený zvuk